

Мені подаровано чарівний букет жовтих троянд

Іван Малкович

Пробігла жовта квітка поміж нами —
й велика ніч з зеленими очима
між нас хотіла стиха просочитись
(а очі ж бо — твої;
ті, котрі я губами
не раз розплющував, заплющував не раз).
Ніч відпливла.
Ця квітка — не для нас.
Той сон твій, що побіг до Коломиї,
не збудеться, і темінь не покриє
ані одну із посмішок твоїх,
ні ямочки на плечках біля шиї...
Я прижену — етапом! — з Коломиї
той сон, який тебе злякати зміг...
Пробігла жовта квітка поміж нами?
Не може бути,— господи! —
між снами
ми ще побачим, певно, й не такі,
а наші розставання — ще легкі...
Моя маленька, не змагайся з дощами:
сідай — і говори коханими устами.